



TATAI –
TÓVÁROSI



HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTEŚÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XVII. évfolyam 4. sz. – 2021. Karácsony

Tedd egy szívvé szívemet szíveddel!

ÚTRA KELTEK

Mintha valami „varázslat” villódzana. Mindenki indul, mindenki megy, mindenki érkezik. Útra kelt József és Mária, és megérkeztek Betlehembe. A mennyei magasságból útra keltek az angyalok, fényük és énekük betöltötte a mező sötétjét. Útra keltek a pásztorok, és megtalálták Máriát, Józsefet, és a jászolba fektetett, bepólyázott kisgyermeket.

Útra keltek a napkeleti bölcsek, és kis kitérővel, (bár ne tették volna: a királyi palotán keresztül) ajándékaikkal együtt ők is megérkeztek a betlehemi istállóba.

Talán aznap éjszaka, de legkésőbb másnap útra kelt József és Mária, hogy a pár napos (pár hetes?) kicsiny gyermekükkel együtt Egyiptomba meneküljenek.

Pár nap késéssel útra keltek Heródes király katonái is, hogy a katonához, a harcedzett férfiakhoz méltatlan szörnyű parancsot végrehajtsák: meggyilkoljanak minden két esztendősnél fiatalabb fiúgyermeket.

Ezeket látták, hallották, ezeket élték át a szent család tagjai. Erről beszéltek Júdea egész hegyvidékén. Ennek a híret vitték magukkal a pásztorok, és a hazájukba visszatérő napkeleti bölcsek.

AMI A SZEMNEK LÁTHATATLAN

Amikor az Úr angyala megjelent Józsefnek, így bízta őt: Mária „*Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből*” (Máté ev. 1,21).

Így is történt. A gyermek születése utáni nyolcadik napon (ez a nap most az újév napja, a régi kiskarácsony), „*amikor körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt*” (Lukács ev. 2,21).

Évtizedek kellettek hozzá, mire majd tisztult a kép. A próféta jövendölése vált valóra:

„*Az Úr hűségét magasztalom,
mindazt, amit értünk tett az Úr:*

Nem követ, vagy angyal,

hanem ő maga szabadította meg őket.

Szeretetével és könyörületével

ő váltotta meg őket” (Ézsaiás 63,7-9).

A „megváltás” fogalmát – ha nagyon röviden szeretném összefoglalni, azt írnám: emberek, lehet másképpen! Mert számtalanszor tapasztaltam, számtalanszor átéltem magam is: „*Nem a jót cselekszem, amit akarok, hanem a rosszat*

teszem, amit nem akarok” (Római levél 9,19, Ravasz László fordítása).

Isten szeretetének és könyörületének az ereje átvezet az ellenkező oldalra: az (Isten szerint való) jót *akarom*, és *cselekszem*, az (Isten elleni való) rosszat pedig *nem akarom és nem teszem!*

A TALÁLKOZÁS TITKA

olvasható, sőt énekelhető az 1948. évi énekeskönyv 321. dicséretének a 7. versében (egy viszonylag ritkán énekelte karácsonyi énekünk. Énekelhető a 144. zsoltár dallamára, de énekelhető a 32. zsoltár dallamára is):

„*Kereslek Uram, engem Te is keress;
Szeretlek, tudod, ó hát Te is szeress!
Tedd egy szívvé szívemet szíveddel,
Ejts rabul engem hívó szemeddel!
Vonj, hogy Atyádhoz – Általad mehessek,
Élj bennem, Benned hogy én is élhessek!
Ó, Uram, Tőled hová mehetnék?
Elveszném, Tiéd ha nem lehetnék!”*

Karácsony szent titkát elutasíthatja (el is utasítja) a hit nélkül élő világ. Vitatkozhat felőle a keresztyén felekezetek árnyalatokban eltérő megannyi véleménye. De karácsony szent estéjének a gyülekezeti közösségében, a családi áhítaton, az éjféli együttléten, az ünnepi istentiszteleten életteli telik meg a régi dicséret:

„*Halálban, éjben vártam én:
fölkelt a nap rám Véled,
Terólad ömlik rám a fény:
a béke, boldog élet...”*
(329. dicséret. 3. vers).

És megszűnik az elutasító hitetlenség. Értelmetlenné válik az oly fontosnak gondolt vita. Egyetlen kérdés tölti be a lelkemet, minden gondolatomat, az egész valómat:

Tedd egy szívvé szívemet szíveddel!

**Dr. Márkus Mihály
ny. püspök-lelkipásztor**

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Kistemplom (Somogyi B. u. 5.)

December 24. szenteste:	16.00
December 25.:	09.00 (úrvacsora)
December 26.:	09.00
December 31.:	16.00
Január 1.:	09.00 (úrvacsora)

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

December 24. szenteste:	16.00
December 25.:	10.00 (úrvacsora)
December 26.:	10.00 (úrvacsora)
December 31.:	16.00
Január 1.:	10.00 (úrvacsora)

December 31-én a hagyományos tókerülésre kerül sor, indulás 17 óra körül a templom előtt.



Anyakönyvet lapozgatva



A keresztség sákramentumában részesült:

2021. szeptember 26. Horváth-Kerekes Abigél
 2021. október 3. Balogh Regina
 2021. október 3. Tóth Boróka
 2021. október 3. Vének Elena
 2021. október 10. Basternák Axel
 2021. október 10. Sörös Nara
 2021. október 17. Basa Lilla Léna
 2021. október 24. Malich Janka
 2021. október 24. Simkovits Tamás
 2021. október 24. Schild Eliza
 2021. november 6. Laskay Bernál

Házasságukra Isten áldását kérték:

2021. szeptember 25. Szabó Olivér és Hömöstreai Tímea
 2021. szeptember 25. Fehér Gábor és Lantai Mariann
 2021. október 2. Tóth András és Holczinger Márta
 2021. október 15. Horváth Ádám és Takács Mónika
 2021. október 29. Varga Lajos és Árva Judit

Konfirmációi fogadalmat tett:

2021. október 3. Balogh Regina

Akikért a harang szól...

2021. október 1. Udvardi István (72 éves)
 2021. november 11. Szatmári Dávid (21 éves)
 2021. október 12. Somogyi Ferenc (91 éves)
 2021. november 12. Polyák Gézané Varga Julianna (87 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
 itt maradt gyászoló szeretteivel!*

A Tatai Református Gimnázium felvételt hirdet a 2022/23-as tanévre!



- Négy évfolyamos gimnáziumi képzésre (9. évfolyamra; humán, reál vagy általános irányultságú csoportokba)
- Hat évfolyamos gimnáziumi képzésre (7. évfolyamra, tehetséggondozó osztályba)

Részletek: www.refi-tata.hu

Farkas Balázs beiktatási igehirdetése

Tata, 2021. október 30.

János evangéliuma 3.30: „Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem”.

Kedves Testvéreim! Sokan kérdeztétek az elmúlt napokban: Nem félek-e a mai naptól? Bár van bennem egyfajta szent izgalom, de őszintén megvallva egy dologtól félttem csak. Nem attól, hogy ma a szószékről kell szólnom hozzátok. Nem is attól, hogy ne lenne minden megfelelő a szervezésben. Hanem attól, nehogy az emberi oldalt túlhangsúlyozzuk és az isteni oldalt nem hagyjuk kiteljesedni. Hogy a teremtményről többet szólunk, mint a Teremtőről. Ha a megszabadítottra figyelünk a Szabadító helyett. **Féltem, hogy a vezérigének nem tudunk majd megfelelni.** Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem – mondja Keresztelő János az élet legfontosabb törvényszerűségéről, amit röviden így fogalmazhatnánk meg: **Isten mindig nagyobb.** Komoly veszély van abban, ha ezt a törvényszerűséget elfelejtjük, megtagadjuk. Saját életemben, szolgálatomban sokszor tapasztaltam meg, milyen nagy hiba az, ha én növekszem, elismerést keresek, földi dicsőségre áhítozom, de Krisztusnak nem adok teret. **Mert áldás és valódi öröm csak akkor van, ha a János által említett folyamat meggy végbe – Jézus növekszik, én pedig kisebbé válok.**

Keresztelő János azonban egy természetes folyamatról beszél. Pedig a bennünk lakozó bűn miatt ez mégsem magától értetődő, Isten központi helyre kerülése az életünkben, önmagunk háttérbe helyezésével. Hiszen a kapcsolat megszakadt, elfordultunk Istentől, azóta pedig másról sem szól az élet, hogy nagyobbak legyünk a másikinál – legyen szó: családról, munkahelyről, mindennapi élet versenypályáiról. De János megsejt valamit, amikor is kapcsolatba, viszonyításba helyezi magát Krisztussal. Én és ő - **Neki és Nekem.** Ebben a viszonyításban pedig minden benne van, az egész üdvtörténet. Mert eljött az Isten báránya, aki elvette a világ bűnét. A Teremtő utánanyúlt a teremtményéért. János látja Istennek ezt a testet öltött szeretetét Jézusban és megtapasztalja hatalmát. Ebből fakad ez a természetesség és az isteni törvényszerűség elfogadása: Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem...

A kisebbé válás azonban nem jelentéktelenség. János az előző versekben a tanítványai felháborodására, miszerint Jézus több követőt gyűjt magának, azt válaszolja, hogy **nem ő a lényeges, nem ő a fontos, hanem Krisztus.** Ő csak a vőlegény barátja az esküvőn, osztozik az örömben, de nem ő a lényeges. A kor esküvői szokásai elevenednek meg szavaiban, de én egy másik példával értetném meg ezt a sport világából. Az elmúlt időszakban gyülekezeti fociin azt vettük észre magunkon Előddel - remélem nem az öregség, hanem a játékról formálódott véleményünk miatt - hogy nagyobb öröm egy-egy gólt előkészíteni, mint azt befejezni, gól szerezni. A gólszerző és az előkészítő öröme pedig közös, a cél elérésén való ujjongás. Így van ez a hívő, az Istennel kapcsolatba kerülő ember életében is. **A cél, a lényeg már nem mi magunk vagyunk, hanem az, hogy Krisztust középre helyezve, minél inkább láthatóvá váljon.** Ha pedig én kisebbé válok, egyre jobban látszani fog Ő is. Ennek két hatása van szolgálatunkra nézve. Nem magunknak gyűjtünk követőket, hanem Krisztus köré hívunk másokat is. Fontos, hogy láthatóvá váljon az életünkben, hiszen Rá van szüksége ennek a világnak. Hiszen ma sincs nagyobb hatalom, földi dicsőség, veszedelem, fenyegetés és semmi, ami nagyobb és dicsőségesebb lenne az értünk meghalt

és feltámadott Krisztusnál. Másrészt, ha Jézust helyezük a középpontba, önmagunkat pedig kisebbé tesszük, akkor észre vehetjük a világ elesettjeit, a szegényeket, a magányosokat, e világ kisebbeit, akikben magát Krisztust szolgálhatjuk szeretetünkkel, diakóniánkban. Ezért fontos: Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.

Növekedni... János nem tudja meddig tart még szolgálata, talán már sejti, hogy a végéhez közelít. Talán már börtönben van, az is lehet, hogy a halálos ítéletre vár. Hiszem azonban, hogy nem ezért tudja elfogadni és átengedni Krisztusnak az első helyet, hanem azért mert tudja: **az Ő növekedésének nincs határa, csak beteljesedése.** Elindulva az egyénben, benned és bennem, akik megtapasztaljuk, hogy Isteni vagyunk Krisztusért, mint szőlővesszők a tőkéhez kapcsolódva, teremve a Lélek szerinti gyümölcsöket. De Krisztus növekedése megfigyelhető az egyéni életen túl a közösségeinkben, gyülekezeteinkben is. Hálás a szívem, hogy ennek tanúja lehetek itt Tatán, akár a gyülekezetekben, akár a csoportokban, az intézményekben. Ám Krisztus növekedése a beteljesedés felé halad ebben a világban, hogy majd az újjáratkor Ő legyen minden mindenkiben. Ez az, amit János meglátott és megértett.

Nem tudom Testvéreim, hogy **a lelkipásztori szolgálatom meddig fog tartani itt közöttetek.** Viszont remélem, hogy **együtt lehetünk tanúi és bátor biznyságtévői** annak, hogy a Teremtő Isten kapcsolatba lép velünk és megszólít Bennünket itt Tatán, az egyházmegyében, a kerületben, református egyházunkban határon innen és túl is. Ezt a kapcsolatot felismerve, magunkat kisebbé téve, figyelve a Krisztusra, megtapasztalva a növekedést, haladjunk reménységgel a boldog beteljesedésig együtt! Így legyen! Ámen!

Imádkozzunk!

Mindenható Istenünk, Mennyei Édesatyánk az Úr Jézus Krisztus által! Áldunk és magasztalunk Téged, mert hűséges Isten vagy, aki nem hitünk és engedelmességünk szerint tartasz ki mellettünk, hanem kegyelmedért és szeretetedért, melyet Krisztusban tökéletesen láthatunk és megismerhetünk. Köszönjük neked, hogy ebben a gyülekezetben igédre halló füleket adtál, Lelkeddel pedig folyamatosan erősítesz és bátorítasz bennünket, hogy saját ömberünket napról napra legyőzzük és egyre jobban a Te gyermekeidként tudjunk élni ebben a világban. Mutasd meg nekünk, hogy hol tartjuk még mindig fontosabbnak magunkat, mint Téged, hol szeretnénk még mi nagyobbá válni és nem növekedni hagyni a Krisztust! Indíts minket megtérésre, hogy a Te akaratod szerint járhassunk és ne térjünk le az örök élet útjáról, melyet Krisztusban kijelöltél nekünk. Kérjük áldásodat gyülekezetünkre, egyházmegyénk és kerületünk közösségére, Magyar Református Egyházunkra és mindenkire, ahol segítségül hívják a Te nevedet! Adj Nekünk Lelkedből, hogy teremhessük a neked tetsző gyümölcsöket, a Te dicsőségedre. Így kérünk, Szentháromság Isten, hallgass meg Bennünket! Ámen!

A békesség Istene pedig, aki az örök szövetség vére által kihozta a halottak közül a mi Urunkat, Jézust, a juhok nagy pásztorát, tegyen készsége titeket minden jóra, akaratának teljesítésére, és munkálja bennünk azt, ami kedves öelőtte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön-örökké. Ámen.

Gyökössy Endre: Mai példázatok

Karambol

„Elementek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket.”

(Lukács 2,16)

A férfi észrevette felesége kezének riadt rezzenését. Levette lábát a gázpedálról. A szítáló ködben valóban síkos volt az út.

– Köszönöm, Bélus, tudod, félős vagyok.

– Különbön igazad van, itt is besározta a traktorok az utat. Könnyen megcsúszhatunk, de hát szeretnék sötétedés előtt a mamáéknál lenni. Félek a falusi biciklistáktól, sötétben könnyen elcsaphatom őket.

– Szombaton még iszogatnak is. Elébünk is dőlhet valaki. Jobb, ha vigyázol, egyik-másik kivilágítva sincs.

– Ha nem kellene elvinnünk a karácsonyi ajándékokat, megspórolhattuk volna ezt az utat – mordult fel a férfi. – Tudod mennyi dolgom van.

– Illik, Bélám. Különbön is régen voltunk náluk. Úgy várják évről évre ezt az ünnep előtti látogatást.

– Épp ez az „illik”, meg ez a karácsony. Már előre fázom tőle. Boltból ki, rokonokhoz be, rokonoktól ki, templomba be, templomból ki, evésbe be, evésből ki, újabb asztalhoz be. Ringliszál. Fáraszt. Mire örülhetnék, már viselkedni is alig tudok. Álmos vagyok és fáradt. Torkig jóllakott, és fáj a gyomrom.

– Ez van, együtt csináljuk. Tudsz jobbat?

– Én elengedném karácsonyostól – dűnnyögte a férfi, és akaratlanul gyorsított.

Az asszony nem akarta ingerelni. Elhallgatott. Az egyre ismerősebb tájakat nézte. Az elsuhanó jegenyéket, a régi tanyák helyén megmaradt akáccsoportokat. Az ázott tarlót és egy tábla dércsípte napraforgót. A szotyoláról gyermekkora jutott eszébe, s a karácsonyról egyik kisiskolás barátnője, aki elvitte a katolikus templomba éjféle misére. Ott látott először „betlehemet”: sziklaistállót festett keménypapírból, agyagálatokat, Máriával, ölében a Kisdeddel. Szinte érezte a tömjénillattal kevert gyertyafüstöt.

– Azért a jászol, meg a kis Jézus hiányozna – szólalt meg váratlanul. A férfi értetlenül pillantott rá. Nem értette az összefüggést. Ismét az utat figyelte. Lassított, mert kanyar közeledett. Egyenesbe fordulva kérdezte csak meg:

– Ha nem volna karácsony, hiányozna, így gondoltad?

– Igen. Meg a kis Jézus.

– Volt idő, mikor még én is kerestem Jézust a jászolban. De előlem mindig eltakarták bizonyos pásztorok és kiskirályok. Mái sem látom tőlük...

Keserű volt a hangja. Az asszony meglepetve nézett párfára. Eddig erről sosem beszélt neki. Tíz év után mennyi mindent nem tudunk még egymásról – fájult belé.

Férje lassítani kezdett. A távolból az öreg eperfák mögül már kimagaslott a városka templomtornya. Ahogy ráfordultak a bekötőútra, az asszony észrevette, hogy egy csalitos mellett néhány autó áll, és az emberek csoportosulnak. Afféle határból hazaérkezők. Csak nem karambol?

– Bélus, vigyázz!

– Látom.

Levette a gázt. Közelebb értek. Látták, egy Skoda csúszott az árokba. Ablaka betört, de a kocsi nem borult fel. Mellette egy kissé felkunkorodott orrú Wartburg. Előttük két férfi hadonászott egymás orra előtt. Nyilván a két vezető. Ki-ki a maga igazát hajtogatta, egymás szavába vágva. Egy bukósíkos motorkerékpáros egy idős embernek magyarázott valamit.

Néhány biciklis falusi álldogált még a közelben, és egy teherautó sofőrje, kék overállban nézegette a Wartburg sérülését.

– Bélus, nem kellene segítenünk?

– Úgy látom, csak összekoccantak. Üveg és pléhkár. Olcsón megúszták.

Óvatosan az út másik szélére vezette kocsijukat, mert ott mély volt az árok. Egy vonalba kerültek a perlekedőkkel.

– Mit mutogat az öreg a motorosnak? – kérdezte a felesége.

A férfi csak akkor nézett oda ismét. Már mindenki egy irányba figyelt. Még a két veszekedő férfi is. Némán és meredten bámultak. Fenyegető kezük is megállt a levegőben.

Az út másik oldalán, az árkon túl, egy göcsörtös akácnak dőlve, csapzott ruhájú fiatalasszony üléstakarón ülve, csecsemőjét szoptatta. Térdét felhúzta, gyermeke fölé hajolt. Arca se látszott, mert haja előrebukott. Nyilván az egyik sérült autó utasa lehetett. Maga volt a béke, a fészek és a vigasztalás.

Az egyik férfi elindult felé. Levette zakóját és óvatosan az asszony vállára igazította. Az meg se rezgett.

– Bélus, láttad?

– Láttam. Még Józsefet is láttam...

A gázpedálra lépett, és elindultak a városka iránt. Már feltűntek az első házak, amikor ismét megszólalt:

– Azért hiányozna a karácsony.

– Mi lenne, ha nem volna? – kérdezte inkább magától az asszony.

– Még több karambol, kedvesem: kicsiben és nagyban.

– Szünet nélkül – fejezte be férje mondatát az asszony. – De azt hiszem, megérkeztünk. Már látni apáék fenyőfáit – aztán szót váltott: – karácsonyfáit...

És férjére villantotta mosolyát.

Az visszamosolygott rá, és lassítani kezdett.

Pótor Elemér: Karácsonyi fohász (1901)

Én nem mehetek Bethlehembe,
Áldott Jézus! Jövel hozzám Te!
Meghallottad Te egykor a vakot,
Mikor buzgón, hittel hivatogott,
A némának megoldottad nyelvét.
Hiszem, Lelked el engemet sem vét.

Szivem nyitva. Szállj, óh szállj le bele!
Hadd viduljon komor, hideg tele . . .
Legyen bármily kemény a tél, a fagy:
Tudom, meleg lesz ott, ahol Te vagy.

Kinyílik a szeretet rózsája,

Munkás méhek szállanak le rája:

Emberekhez jóakarát,- béke:

Földi létem munkás, ürge méhe,

Jövel Jézus minden emberekhez!

Boldog ünneplésünk egyedül csak úgy lesz.

GYÜLEKEZETI NAP – OKTÓBER 3.

A járvány árnyékában nem csak az egyéni életek, a családi kapcsolatok, a munkahelyi szokásaink változtak meg, de a közösségeink, így a gyülekezet közössége is. Ezért tartottuk fontosnak, hogy Isten Igéje által megértsük, mi a célja közösségünkkel, hogyan akar bennünket megújítani Igéje által a veszteségeink ellenére és miként akar segíteni abban, hogy gyülekezetünk világossággá és sóvá válhasson városunkban. Ennek a közös tanulásnak, utazásnak az első állomása volt az október első vasárnapján tartott Gyülekezeti Nap.

A vasárnapi istentiszteleten és az utána tartott szeretetvendégségen valóban megtapasztalhattuk a közösség erejét. Az elmúlt időben nem volt rá példa – egyes beszámolók szerint sohasem – hogy mind a tatai, mind a tóvárosi

reformátusok egyszerre vegyenek részt istentiszteleten a Kocsi utcai templomban. Az alkalom ünnepélyességét csak tovább emelte művészeti iskolánk, a Kenderke tanárainak szolgálata, biznyságtétele. A templomból kikerkezve spontán beszélgetések alakultak ki a gyülekezeti tagok között, legyen szó tatairól vagy tóvárosiról, ezek a beszélgetések pedig nem múltak el a terített asztal mellett sem, mely a gyülekezeti otthonban várt bennünket. Hálás a szívünk azért, mert Isten megtartotta közösségünket és Lelke által folyamatosan erősít, bátorít és vigasztal bennünket. Hálásak vagyunk, hogy megtarthattuk ezt a napot és egymással is megélhettük azt a szeretetet, amit Istentől kaptunk. Presbitériumunk döntése szerint a következő évben ismét megszervezzük ezt az alkalmat, gyülekezetünk épülésére és Isten még nagyobb dicsőségére!

Farkas Balázs lelkipásztor

TALÁLKOZÁS ÉS GYÓGYULÁS – IFJÚSÁGI IMAÉJJEL

2021. október 22-én ismételten megrendeztük a kárpát-medencei református Imaéjjelt. Gyülekezetünk IFI csoportja immár hatodszor tartotta meg az egész éjszakán átívelő imaalkalmat. Idén közel 50 fiatal imádkozott, dicsőített és ismerhette meg nem csak egymást, de a Mindenhatót is. A következőkben Szűcs Boglárka Csenge beszámolóját olvashatják el az estéről.

Az idei Imaéjjel alkalma ismét lehetőséget adott számunkra, hogy újra együtt lehessünk egy egész éjen át, Istennel és egymással, hogy az Igét ezen az estén ne csak magunkban olvassuk, hanem együtt elcsendesedve, elmélyülve épüljünk és gyógyuljunk Isten által. Az estét zenés istentisztelettel nyitottuk, majd közös játékkal folytattuk. Együtt énekelve és dicsőítve a Mi Urunkat, Jézust. Párokat és csoportokat alkotva, mély gondolatokkal és beszélgetésekkel, őszinte egymás felé

fordulással. Álarok nélkül, egymásra figyelve, közös imával próbáltuk megismerni, megérteni és segíteni egymást. A hajnal közeledtével, lélekben gazdagodva az Imasétához értünk, ahol az Ő jelenlétében, mégis a magunk csendességében lehettünk. Feloldozást kérve, terheinktől immár szabadon, sebek nélkül, megtisztulva, egymásért is imádkozva haladtunk végig a lélekemelő úton. Isten elé helyezve nehézségeinket, sérelmeinket, megnyíltunk a Teremtőnek, ami a legigazabb, legtisztább és legfelelőbb érzés.

A napfelkeltét együtt a Kálvária dombon vártuk, a csillagos égboltot csodálva, már éreztük és értettük az Ige lényegét és üzenetét. Az örök Igazságot megismerve, nem egyedül, hanem Istennel, benne bízva, hozzá Imádkozva indultunk tovább a gyógyulás útján, egész hitünk lényegét megtapasztalva, megújulva az Ő kegyelme által. Isten Szeretete a mindent megváltó és mindent gyógyító Szeretet, mely megjelent számunkra a mi Urunkban, Jézus Krisztusban. „Sebei által gyógyultunk meg” (1Péter 2.24)

„Seregek Istene, újíts meg bennünket!”

Amennyiben az egészségügyi szabályok lehetővé teszik, 2022-ben második alkalommal indul a házasrandi sorozat, melyre sok szeretettel hívjuk és várjuk az érdeklődő házaspárokat. Célunk a házasságok gondozása, építése, felfrissítése.

A résztvevő házaspároknak minden alkalommal lehetőségük nyílik a házasság egy-egy fontos kérdéskörét Isten ígéje mentén körbejárni, majd a témát kettesben egy finom desszert mellett megbeszélni, feldolgozni. Igyekszünk mindehhez meghitt, hangulatos légkört teremteni.

„Seregek Istene, újíts meg bennünket!” Zsolt 80,8



A tervezett időpontok: február 26, március 5, március 12, március 26, április 2, április 9, április 16.

A sorozat vezetője: Nagy Krisztina lelkipásztor.

Helyszín: Tata, Kocsi utca 15. Református Egyházközség gyülekezeti terme.

Az alkalmakról hamarosan gyülekezetünk honlapján lehet tájékozódni: www.ref tata.hu címen. Valamint érdeklődni lehet a szervezőknél:

Nagy Krisztina lelkipásztor
(nagykrisztitata@gmail.com)

Fábián Dénes és Jutka (06 30 568 0058)

Szécsi Sanyi és Zsuzsi
(zs.s.szecsi@gmail.com – 06 70 679 1420)

A Hajnalcsillag Tatai Református Óvoda bemutatása

A Hajnalcsillag Tatai Református Óvodában második évemet kezdtem meg szeptemberben, és az ez idő alatt összegyűlt tapasztalataimat, élményeimet szeretném megosztani Önökkel.

Az intézmény 100 kisgyermek számára biztosítja az óvodai nevelésben való részvételt, és a Jó Istennel való napi szintű találkozást. Négy vegyes életkorú csoporttal működünk, mely lehetővé teszi, hogy a testvéreket, jó barátokat ne válasszuk szét egymástól. Rendelkezésünkre áll egy árnyas, jól felszerelt, hatalmas udvar, ahol minden kisgyermek megtalálhatja a számára legmegfelelőbb játékot és mozgásformát. Az intézmény biztosítja a gyermekek számára a logopédiai és fejlesztő foglalkozást, gyógytornát és a tehetség gondozást. Lehetőségük van az óvodásoknak modern táncra, úszásra, focira és Fürkész foglalkozásra is beiratkozni. Ezek a szolgáltatások egyedivé és különlegessé teszik intézményünket. Nem sok ilyen intézményt ismerek, melyben ilyen széles kínálat áll a szülők és gyermekeik rendelkezésére.

Egy nevelési évünk számos programból tevődik össze:

Eltérően más, önkormányzati intézményektől az évet nem évnnyitóval, hanem egy Befogadó Istentisztelettel kezdjük meg. Az istentiszteleten a családok közösen vesznek részt, ezzel is erősítve az óvoda és a család kapcsolatát, amire nagy gondot fordítunk. Az ünnepségen a kiscsoportosok bemutatása után a nagycsoportosok rövid műsora következik, mellyel köszöntik az újonnan érkezőket. Nagyon bensőséges és meghitté válik ezáltal az évkezdés mind az óvoda, mind a szülők, mind a Tatai Református Egyházközség számára.

Következő eseményünk a Hálaadó Családinap és Jótékonyági vásár. Idén rendkívüli módon óvodánk fennállásnak 10.

évfordulóját is ünnepeljük. Ennek apropóján tíz-próbát kellett teljesíteni minden kisgyerekeknek a szüleikkel együtt. Mi, pedagógusok egy bibliai történet előadásával készültünk. A vásárra készített portékák között az óvoda dolgozói által alkotott művek és a szülők keze munkái is megtalálhatóak voltak. Öröm volt látni a családok közvetlenségét, együttműködését és természetesen az elégedettségét!

Az adventi készülődés időszaka is sok-sok meglepetést tartogat a gyermekek számára. A csoportokban adventi naptárral kísérik figyelemmel az idő múlását, elcsendesedéssel, gyertyagyújtással, énekléssel hangolódnak az ünnepekre. December 6-án a Mikulás látogat el hozzánk, akinek a gyermekek örömmel adják elő tanult verseiket, énekeiket. Jézus megszületésének várakozását meghitt családi délután teszi teljessé. Ezen a napon a gyermekek, a családok és a pedagógusok együtt barkácsolnak, kézműveskednek többféle technikát kipróbálva. Karácsonykor a családokkal együtt ünneplünk a templomban, ahová a Tatai Református Gyülekezetet is szeretettel meghívjuk. A közös alkotás öröme, az összetartozás érzését, egymás szeretetét erősítjük minden jeles alkalmunkkal.

Az új év első nagyobb eseménye- főként- a gyermekek számára a Farsang. Ezen a napon délelőtt zenés, táncos mulatságot szervezünk a gyermekek számára. Ügyességi-

és versenyjátékokkal, jelmezbemutatóval tesszük még emlékezetesebbé, vidámabbá ezt a napot.

Március 15-éről, nemzeti ünnepünkről is megemlékezünk. A haza szeretetéről, a nemzeti öntudatról és a hazafiasságról beszélgetünk, huszáros játékokat játszunk, kokárdát vagy nemzeti színű zászlót készítünk.

Egyházi intézmény lévén fontosabb keresztyén ünnepeinkről sem feledkezhetünk meg. Ilyen például a Virágvasárnap vagy a Pünkösöd, melyeket történetmondással, meséléssel, témához kapcsolódó dalokkal, énekes játékokkal elevenítünk fel. Természetesen a gyermek számára érthető, életkori sajátosságainak megfelelő mesés, játékos formában tesszük mindezt. A keresztyén ünnepek történetei által egyfajta keretet adunk együttléteinknek.

Ebben az évben egy különleges alkalomra is készülünk. Óvodánk fennállásának 10. évfordulóját ünnepelve 2021. április 06-án 17 órától Hálaadó Istentisztelet keretében köszönjük meg Istennek azt a sok ajándékot, szeretetet, áldást, amit együtt megélhettünk.

Ezt követően a Húsvéti időszak veszi kezdetét. A Nagyhéten az örömhírre koncentrálnak, hiszen Jézus Krisztus meghalt, de harmadnapra feltámadott. A gyermekekben így nem keltünk félelmet és a valóság tartalmát sem torzítjuk el. A húsvéti történet megismerését megelőzi óvodánkban „Az elveszett bárány” példázatának változatos formában történő elmondása és a báránykereső játék. Ezt is nagyon élvezik, és évről-évre nagyon várják a kisgyerekek. A húsvéti néphagyományak megfelelően a tojásfestés, mely az új élet jelképe és a rügyezetés is a tevékenységeink között szerepelnek ebben az időszakban. A mennybemenetel ünnepén Jézus erejéről, visszajöveteléről szól a bibliai tanítás hitéleti foglalkozás keretében. Itt megemlíteném, hogy heti egy alkalommal jön lelkipásztorunk, Laci bácsi a gyerekekhez, aki bibliai történetek által, játékos formában hozza közelebb Isten szeretetét gyermekeinkhez.

Május első vasárnapján az Édesanyákért adunk hálát. A

gyermekek meglepetéssel, maguk által készített ajándékkal, énekekkel, verssel készülnek édesanyjuknak, nagymamájuknak. A pandémia miatt a korábbi évben nem tudtuk szokásos módon köszönteni az anyukákat, de idén májusban sikerült meghitté, és igazán személyessé tennünk az ünnepet a járványügyi szabályok betartásával. A gyermekek és az Édesanyák külön-külön félrevonulhattak és úgy adhatták át szívből jövő ajándékaikat. A visszajelzések szerint nagy örömet szereztek az édesanyukáknak, és az óvodásoknak sem kellett több tucat felnőtt előtt izgulnia a szerepléstől. Ezt a gyakorlatot szeretnénk megőrizni és tovább vinni.

A nyári szünetet megelőzően természetesen a gyermekek köszöntéséről, a Gyermeknapról sem feledkezünk meg. Minden évben családi délutánt szervezünk vidám játékokkal, vetélkedőkkel az udvaron, a Hálaadó Családinaphoz hasonlóan.

Évzáró ünnepségünket Kibocsátó Istentisztelet keretében rendezzük meg - a Befogadó Istentisztelethez hasonlóan - a templomban. A családokat szeretettel várjuk, hogy közösen búcsúzzunk és lelkipásztorunk áldásával bocsássuk az óvodásainkat az iskolába. A ballagó gyermekeink külön műsorral köszönik meg pedagógusaiknak és az óvodának a gondoskodó szeretetet, valamint elbúcsúznak társaiktól, barátaiktól is.

Természetesen évközben nem csak az évszakokhoz, hanem a világnapokhoz és a jeles eseményekhez is igazítjuk óvodai

„A református óvodában az egész napot áthatja a keresztyén szellemiség. Az óvoda dolgozói egész személyiségükkel tükrözik a keresztyén hitet, ismerik a Szentírást és élő kapcsolatban állnak a Szentháromság Istennel. A Bibliai integrációt közvetítik az óvodai élet mindennapjaiban, annak nevelési és tanulási folyamataiban.”
(HOPP, II. o)

Ez a lelkiület érződik a gyermekekben is, sokkal elfogadóbbak, segítőkézesebbek, empatikusabbak.

Talán ez különbözteti meg ezt az intézményt más nem egyházi fenntartású intézménytől.

Én szívből ajánlom mindenkinek!

életünket. Az Autómentes nap, az Állatok világnapja, a Víz világnapja vagy a Föld napja alkalmával igyekszünk lehetőséget adni óvodásainknak, hogy megismerkedhessenek a teremtett világ szépségeivel, felfedezhessék a szerető Isten nagyságát és mindenhatóságát. Kirándulások, séták során szerzett tapasztalatokkal gazdagítjuk tudásukat a természetről és annak védelméről.

Végül, de nem utolsó sorban a gyermekek születésnapját és névnapját is meg szoktuk ünnepelni. Énekekkel, verssel köszöntik az ünnepeltet társaik. Apró, maguk által készített ajándékokat kapnak egymástól és az óvodapedagógusoktól.

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.”
(Lk.18,16)

Zettis Bianka Bernadett óvodapedagógus

Harangjaink története - ahogyan én láttam

1914-ben kitört az első világháború. Nemcsak a katonákat sorozták be, hanem egy szóval *mindent*. Elvitték a Református Egyház két harangját is. Katonákat, akiknek lovuk volt, a lóval együtt sorozták be.

Így vonultatták be rokonunkat, Sárközi Sándort is, huszárnak. Nem emlékszem rá, hogy melyik csatában lötték ki alóla a lovát, és lötték el az egyik lábát, de ezt követően leszerelték. A háború befejezése után a huszárokról szóló könyv írt Sárközi Sándor bácsiról is. Feleségét nekem Ángyinak kellett szólítani. A kisebbik fiúgyermekük játszópajtásom volt. Hogy ne rosszalkodjunk, Ángyi elővette a képes nagy Bibliát, hogy nézegessük, olvassassuk, avval rosszat nem csinálunk. Olvastuk a huszárok könyvét is.

Volt, hogy kiültünk Sándor bácsihoz a fészerbe és néztük, hogyan fonja a fűzfavesszőből a kosarakat. Közben mindig mesélt igaz történeteket. Tőle hallottam, hogy 1922-ben a Tatai Református Gyülekezet és vezető lelkipásztora megrendelte az első világháborúba elvitt két harang mását. Le is gyártották. A Tóvárosi nagy vasútállomásra vonattal hozták, az egyház és a református hívek nagy öröme. Megszervezték a vasútállomásra való szállítását. Négyes lófogattal mentek érte. Az asszonykórus feldíszítette a kocsit, a lovakat felvirágozták, felszalagozták. A legények magyar ruhában, bő gatyában ültek lóhátra és trombitaszóval kísérték a négyes fogatot a vasútállomásra. Ott a lovak hátáról leszálltak a legények, feltették a harangokat a Sárközi Sándor bácsi kocsijára, így hozták Tóvárosra és Tatán keresztül.

Beérve a református templom udvarába, a torony mellett volt megácsolva a harangok részére állvány, a kocsiról levették, az állványra feltették, ami szintén fel volt virágozva, díszítve. A Dalárda adott műsort. Utána lettek a harangok felhúzva, behelyezve az első világháborúba beszolgáltatott harangok helyére. Ugyanezeknek a koronáira pontosan passzoltak a harangok.

Nemzeti ünnepeinken, vallási ünnepeken, és a vasárnapi istentiszteletre mind a három harang szól. Öröm volt hallgatni. Mindegyik harangnak más és más gyönyörű hangja volt. Ezek így hívták keresztyén testvéreinket az Isten házába. De nem csak Tatáról, hanem a pusztákról is. Lehetett hallani Remeteségen, Diópusztán, Máriapusztán, Miklópusztán. Mert azok a diákok, akik ott laktak, ide jártak a reformátusokhoz iskolába, idejártak templomba is.

Telt múlt az idő. 1939-ben kitört a második világháború. Akkor is megszólaltak a harangok...

A harangozás mindig az egyházzsolga feladata volt. Az egyházzsolga gondoskodott arról, hogy diákokat beszervezzen segítő kis szolgálkká. Ez a tanítókkal is meg volt beszélve.

Nagy Sándor bácsi volt az egyház- és iskolaszolga az 1940-es években. Ő választotta meg Körmenyi Gézát a templomi és iskolai szolgálatban segítségére. Olyankor, ha segíteni kellett, vagy harangozni, Sándor bácsi odament az osztály ablakához,

de az ablakot nem érte el, így elővette a mellénye zsebéből a hosszúszerű pipáját, a szárával bekopogott, és Körmenyi Géza kiment az osztályból. Sándor bácsi megsiratta Gézákat, amikor iskolát váltottak és felmentek Gimnáziumba tanulni.

Sándor bácsinak új kis szolgálkat kellett választani. Így esett ránk a választása. A Nagy Sanyikára, a Gulyás Ferire, és énrám. Nagyon boldog voltam, amikor Sándor bácsi először felvitt harangozni. Mindenkinek dicsekedtem vele. Nagyfiúnak éreztem magam. A harangok csengő, bongó hangja, amikor mind a hármat egyszerre húztuk, teljesen elvarázsolt. De olyan szomorúan nem hallottam sírni, mint amikor a doni frontra vitték a katonáinkat.

Dr. Márkus Jenő nagytiszteletes úr előtt a vasárnapi istentisztelet után felsorakozott három szakasz katona az iskola udvarán, és nagytiszteletes úr minden egyes katonától elköszönt. És minden katona zubbonya zsebébe beletett egy zsoltárt és egy bibliát. Mi ezt a toronyablakból néztük. Mikor vége volt a búcsúzóknak, Sándor bácsi kiállt az útra, és intett, hogy kezdjünk el harangozni, miközben masíroztak ki a katonák. Nagyon sokáig húztuk a harangokat, szinte sírtak, mintha ők is tudták volna, hogy mi vár katonáinkra: a biztos halál. Kevesen fognak a frontról visszatérni családjukhoz. 1943. január 12-én történt a doni ütközet, és magyar katonák vére áztatta az orosz földet.

A világháborúban le kellett harangjainkat szerelni és be kellett a Református Egyháznak szolgáltatni, elvittek újra a három harangból kettőt.

1944-ben a németek elfoglalták, megszállták csonka Magyarországot, amit a nagyhatalmak a trianoni békében feldarabolnak. Szomorú sors várt a magyar nemzetre.

Ennek az évnek a karácsonyán a megmaradt harang hívta a gyülekezetet a templomba. Az istentisztelet után megszólaltak a szirénák, és bombákkal szórták meg Tata több utcáját. Erről a szomorú karácsonyról írtam ezt a pár verssort.

*Kicsi piros templomtorony harangjaidat húztam én,
Kis barátommal együtt, Szentkarácsony ünnepén.
A háború kitörése tégedet sem kímélt meg,
Két harangod elhurcolták, csendesebb lett életed.
Iskolánkat elfoglalták az idegen katonák,
Itt várták be a kegyetlenség borzalmának viharát.
Istentiszteletre hívtad a hívő gyülekezetet,
Jézus születésnapján ünnepelni a kisededet.
Úrvacsorát elfogyasztva hazafelé ment a nép,
A szirénák visító hangja jelezte a kegyetlenség kezdetét.
Repülők moraja törte meg az ünnepi csendet,
Bombák robbanása ölte meg az embereket.*

*Kis barátom is meghalt, fejét bomba szilánkjára tépte szét,
Kicsi piros templomtorony Szentkarácsony első ünnepén.*

A harang azóta is egyedül árválkodik a toronyban. Milyen jó és szép lenne, ha újra három harang hívogatná a híveket a templomba. Imádkozom azért, hogy ez az álmom megvalósulhasson!

Vitéz Szabó Sándor
gyülekezeti tag

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

BIBLIA ÓRA:

Minden hónap első szerdáján 17.00

NŐI KÖR:

2022. január 14. 18.00
2022. február 11. 18.00
2022. március 11. 18.00
2022. április 8. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2022. január 26. 18.00
2022. február 23. 18.00
2022. március 30. 18.00

FÉRFIKÖR:

2022. január 12. 18.00
2022. február 16. 18.00
2022. március 16. 18.00
2022. április 13. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Minden csütörtökön 18 órakor az imaházban.

Bibliás alkalmak:

**ISTENTISZTELET MINDEN VASÁRNAP
9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON A KISTEMPLOMBAN,
10.00 ÓRAKOR TATÁN A TEMPLOMBAN.**

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van a gyülekezeti termeinkben.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt mindkét időssek otthonában, délután a kórházban.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi Kistemplomban.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

Az újságot adományokból tartjuk fenn, és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához. Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os, valamint 30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja
Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Készült: a gyülekezet kiadásában.

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz
a presbiterek útján jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

A Tatai Református Gimnázium honlapja:
www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:
www.kenderke.hu

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.



**Ofset-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:**

*Havilapok, könyvek, prospektusok,
naptárak, szórólapok, plakátok,
üggyviteli nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás... a grafikai tervezéstől
a nyomdai kivitelezésig!*

Forduljon hozzánk bizalommal!

BD Sollers Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (+36) 30-351-7502

E-mail: info@bdsollers.hu

www.bdsollers.hu